

det ikke nytter, hvad vi sige, thi det er afgjort. Jeg troede dog, at i finantsielle Spørgsmaal og i Spørgsmaal, der baade i finantsiel og militær Henseende ere saa indgribende, i Spørgsmaal, der i den Grad vække og have vakt Debat her, kunde denne Argumentation ikke bruges fra nogen Side, der vil præterdere en korrekt konstitutionel Holdning. Det er forbaufende at høre den ærede Ordfører slutte saaledes. Jeg vilde slutte ganske det Modsatte og sige, at naar en Minister kommer her og erklærer: „Hvorledes De stemme, bryder jeg mig ikke om, thi jeg har gjort det, og det sker alligevel“ — da vil det være en Opfordring for Medlemmer, der holde paa deres Verdigbed, til at stemme imod ham; men den ærede Ordfører siger: Det betyder Intet. So, det at stemme imod, betyder netop, at Rigsdagen derved erklærer, at den ikke billiger Handlingen, men henviser det Hele til Statsrevisionen, og saa kan den blive Gjenstand for Undersøgelse og maasse senere for Anklage; men gaar Rigsdagen den Vej, som den ærede Ordfører anviser, da godkjender den denne egenmægtige Transaktion fra Ministerens Side og gjør det umuligt for Statsrevisionen at gjøre Noget derved, og Rigsdagen frastriver sig da for Fremtiden al Ret. Derfor er det en utilbørlig konstitutionel Fremgangsmaade at stemme for denne Bevilling.

Dinesen: Da det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) før havde Ordet, indrømmede han to Ting, han indrømmede, at man kunde beklage sig over, at Krigsbestyrelsen her maasse havde gjort en ufordelagtig Handel, og han indrømmede endvidere, at man kunde udtale sin Opfattelse af, at det vilde have været hensigtsmæssigt, om der var blevet forsøgt, om der ikke kunde være opnaaet en heldigere Anbringelse for de Kanoner, hvorom der har været Tale. Hvad der er fremkommet, siden det ærede Medlem havde Ordet, giver mig Anledning til at gjøre et Par Bemærkninger, som jeg nyttter til denne Uttring af det ærede Medlem. Jeg vil nemlig gjøre opmærksom paa, at, naar man samler det, jeg har udtalt i denne Sag, er det netop disse to Ting og Intet hverten mere eller mindre. Jeg

har udtalt en Betslagelse af, at Krigsbestyrelsen ikke har benyttet de foreliggende Omstændigheder til at opnaa en for Forsvaret fordelagtigere Stilling, navnlig til at skaffe en bedre Anbringelse for disse Kanoner og derigjennem skaffe Forsvaret en bedre Styrkelse. Det er det, jeg har udtalt, og det er kun for at betegne klart, hvad det er, jeg har ment i denne Sag, at jeg her tillader mig denne Bemærkning. Jeg ønsker ikke i, hvad jeg mener om Sagen, at blive flaaet sammen med Andres Mening, som jeg ikke selv har udtalt.

Ordføreren (Hørup): Jeg har en Følelse, som jeg tror, vil blive delt af det ærede Thing, en Følelse af, at der ikke kan gjøres stort Mere ud af denne Sag, end der allerede er gjort; jeg tror, at de Herrer nu have presket denne Citron tilstrækkelig. Det er meget muligt, i alt Fald vil jeg ikke paa Forhaand benegte, at der i den Transaktion, her er foregaaet, kan være Noget, der er mindre konstitutionelt. Det er muligt, siger jeg; men jeg vilde i saa Fald have ønsket, at de ærede Medlemmer, som have denne Overbevisning, denne Anskuelse, noget tidligere havde gjort os Andre bekendte dermed, saaledes at der kunde være bleven Tale om en virkelig grundig Undersøgelse af alle de forskjellige Momenter, som kræves til Undersøgelse i denne Sag. Der er ikke saa Punkter, der da maatte undersøges. Man maatte for det Første undersøge, om der virkelig er en Servitut, paa hvilket Grundlag den hviler, og hvilket Omfang den har. Det maatte være bragt paa det Næne, hvorledes Eiendomsforholdene stille sig, om det er Kommunen, der paa nogen Maade kan siges at være Eiendomsinteressent i disse Arealer, eller det er Staten, og hvorledes Forholdene ville blive efter denne Transaktion. Med Hensyn til alle disse Punkter tror jeg, vi i alt Fald i dette Dieblit staa saaledes, at det ikke er muligt at give noget bestemt, overbevisende Svar. Men jeg vil sige, at selv om det nu maatte være saa, at der er noget mindre konstitutionelt i denne Sag, ser jeg ikke, at det er nogen- somhelst Feil hos os. Det ærede Medlem for Leire (Gulstein-Ledreborg) og hans Venner maa